

nismes oficials, s'acordà que procurés fos entitat oficial.

Al tractar de la conveniència que tan important entitat lingües un porta-veu, per a fer aquesta necessitat immediatament pràctica, s'acordà que per ara sigui orque d'expressió el Butlletí del Col·legi Mèdic a que pertanyi el President.

Es tractà també de les relacions que els col·legis deuen mantenir amb la Junta de Govern i Patronat de Metges Titulars, i s'acceptà: «Primer: Manténir el criteri ja sostingut que la Junta de Govern i Patronat, útil i beneficiosa un dia, en l'actualitat no té ja cap eficàcia i per tant té de desaparèixer, a la qual cosa deuen coadjuvar totes les organitzacions que hi estiguin interessades.

Segon: Que mentre això no s'assoleixi per imposició de la llei, la Federació Nacional de Col·legis de Metges mantindrà amb dita Junta de Govern i Patronat les relacions estrictament necessàries per a defensar els drets de tots i cada un dels col·legiats.

Al donar-se compte de les gestions fetes per la Federació de C. de M. per a suavitzar l'adaptació de l'impost d'utilitats a la classe mèdica, s'acordà que s'esperés la promesa formal del ministre senyor Cambó per a pendre actituds que, en tot cas, serien les que es desprenen del manifest titulat: «A España, sus médicos».

La qüestió de l'habilitació de títols estrangers dóna lloc a llarg debat, especialment mantingut pels nostres companys del Nord, els quals en són més atropellats i el senyor Silió ens prometé una llei que satisfés les nostres justes aspiracions, mes per ara, els fets lluny de confirmar les dilatòries paraules ministerials pronunciades amb motiu dels nostres comminatoris requeriments, sabem que res no es prepara de tal llei i que, al contrari, s'han concedit noves habilitacions i donat a perpetuïtat moltes de les habilitacions temporals, lo qual cosa creiem que, així que es divulgi, donarà motiu a sorolloses protestes de la nostra burlada classe.

El tema *Intrusisme i Curanderisme*, dóna lloc que fos aprovada per unanimitat la proposició del SINDICAT DE METGES DE CATALUNYA demanant la urgent modificació de l'articulat del Codi penal en el sentit que fos considerat com a delictes en lloc de falta l'intrusisme en medicina, gestió que encara es continua i que amb ocasió de la visita a nostra capital féu el Sr. Ministre de Gràcia i Justícia el metge Sr. Francos Rodriguez, s'encomanà eficaçment a dit company.

El debat sobre l'eficàcia dels nous Estatuts enfront la passivitat dels Poders públics, donà lloc al descobriment de repugnants maniobres caciquesques, moltes encobertes per les més altes autoritats sanitàries, que ens confirma una vegada més que les classes sanitàries no conseguiran la plenitud de llurs funcions socials fins que fortament organitzades puguin imposar la dictadura sanitària que sigui expressió de la nostra col·lectivitat obrant amb l'alta de mires que ens confereix la més enlairada lluita en la defensa de

la salut i no el mesquí criteri de la Inspecció General de Sanitat que en els baixos fons de la corrupció política foscament actua malogrando mantes vegades la nostra obra.

La conveniència que en el poder executiu tingui la ampla acollida als magnets problemes de la salut pública, planteja la necessitat de la creació d'un ministeri de Sanitat i Assistiment públic i l'Assemblea que unànimament la sentia, aprovà aquesta proposta:

«És aspiració unànime de l'Assemblea, representant de la classe Mèdica d'Espanya, la creació d'un Ministeri de Sanitat i Assistiments pública, però mentrestant això no s'assoleix, palesa el desig que s'atorgui a la Inspecció General de Sanitat el poder executiu necessari per a fer complir estrictament les vigents lleis sanitàries i per a formular els projectes d'altres que tendeixin al progrés i benestar de la pàtria en aquest ordre; amb aquest fi els Col·legis de Metges d'Espanya estan disposats a col·laborar amb totes llurs forces i a lluitar per a tan noble obra amb totes les energies que siguin precisas».

També per unanimitat acordà l'Assemblea que els Col·legis tinguessin dret a elegir Senador i s'encomanà el Director i que fes les gestions per a conseguir-ho.

Es cregué convenient agermanar la nostra política sanitària a la política imperant oferint com a metges apoiar com se pugui als companys que es presentin a lluites electorals o els qui es comprometin a laborar per a les nostres aspiracions, siguin del partit que siguin.

Es rectificquen després les demarcacions de les Federacions Regionals en aquesta forma:

Regió Gallega: Corunya, Lugo, Orense i Pontevedra.

Regió Vasco-Navarra: Álava, Vizcaya, Guipúzcoa i Navarra.

Regió Aragonesa: Saragossa, Osca, Terol, Sòria i Logronyo.

Regió Lleonesa: Lleó, Samora, Valladolid i Palència.

Regió Muntanyesa: Astúries, Santander i Burgos.

Regió Castellana: Madrid, Ciudad Real, Toledo, Cuenca, Guadalajara, Ávila i Segòvia.

Regió Estremenya: Cáceres, Badajoz i Salamanca.

Regió Andalus: Almeria, Granada, Còrdoba, Màlaga, Sevilla, Càdiz, Huelva i Canàries.

Regió Llevantina: Albacete, Alacant, Balears, Castelló, Múrcia i València.

Regió Catalana: Barcelona, Tarragona, Lleida i Girona.

Després de l'aprovament de diverses proposicions dels Col·legis entre les quals es destaca la d'excitar el zel de la Junta del Col·legi d'Orfens de Metges perquè escometís les urgents reformes que necessita dita institució per a fer efectius els seus beneficis a molts òrfens que avui resten vedats de fruir-los, s'aproven els estats de comptes del 1921 i pressupost del 1922, s'acor-